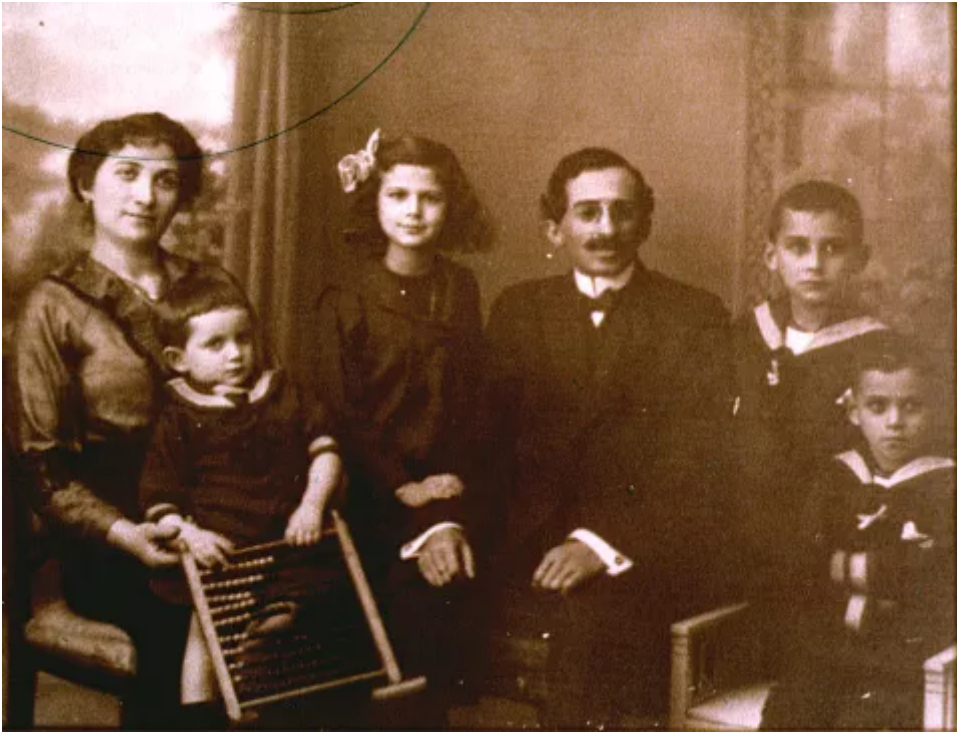

Simai Ödön Családjával

Családi kép 1917-ből. Apám itt 38 éves, reáliskolai tanár, anyám 34, testvéreim pedig az ülésrend sorrendjében: a legkisebb, Magda nővérem hat éves, mellette Boris nővérem, aki a képen tizenegy éves. Apám mellett idősebbik bátyám, Endre áll, mellette pedig a kép jobb szélén László. Endre itt kilenc éves, László hét. Mivel ez a születésem előtt nyolc évvel készült fotó, nemigen tudom, hol készült a felvétel. Először csak négy gyerek volt, aztán én, teljesen véletlenül, a legkésőbbi időben születtem. Anyám minden gyermekét otthon hozta a világra, mert az apám azt mondta, hogy neki nincs ideje kórházba járni, és azt akarja, hogy a közelében legyen a családja. Az apámról nagyon kevés emlékem van, mert három és fél éves voltam, amikor nagyon hirtelen, spanyolnáthában meghalt. Apámat teljesen véletlenül éppen az 1919-es kommunista rezsim [lásd: Tanácsköztársaság] alatt nevezték ki gimnáziumi tanárnak. Ez szerencsétlen egybeesése volt a dolgoknak, a kinevezésnek semmi köze nem volt az aktuális politikai rendszerhez. Apám pályája emiatt teljesen derékba tört, a Horthy-rezsim alatt se tanári állást, se egyéb, a végzettségének megfelelő állást nem sikerült kapnia. Bécsbe ment, és ott kezdett valamit dolgozni. Anyám úgy tartotta el a négy gyereket, hogy kijárt Bécsbe vonattal, és nagyon sok ruhával a testén jött vissza. Nagyon vékony volt, így sokszor öt-hat drága ruhával jött haza. Jól tudott varrni, és ügyesen eladogatta a ruhákat. Amikor meglátogatta az apámat, ennivalót vitt ki neki, és visszafelé jövet hozta haza a ruhákat. És amikor elmúltak ezek a szerencsétlen évek, az apám visszakerült, már nem tanított -- nem taníthatott --, hanem nyelvészeti tanulmányokat írt, és dolgozott, amivel megbízták. Egyébként könyvelést is vállalt, azt hiszem, döntően ebből éltünk. Egy nagyon nagy, ötszobás lakásban laktunk az Irányi utca 61. földszint 1-ben. Átlagos középpolgári család otthona volt, kényelmes, praktikus, talán egy-két perzsaszőnyegünk volt, semmi más rendkívüli momentumra nem emlékszem. Két lány dolgozott nálunk, ha jól emlékszem. A szomszédokkal anyámnak mindig jó kapcsolata volt, legtöbbjük zsidó volt. Anyám egész életében otthon volt a gyerekekkel, élte a középosztálybeli zsidó polgárcsaládok hétköznapi életét.